

Verslag polderbendetocht 23 april 2023

Vandaag starten we bij het hek van de Klompenwaard met zowel de oudste als de jongste kinderen. Jeanine, gids bij Lingewaard Natuurlijk loopt ook mee vandaag.

Onze tocht staat in het teken van de lente.

Om goed te leren kijken laat Henny vijf verschillende bladeren zien. Bram noemt de namen. We hebben brandnetel, weegbree, gewone berenklauw, hondsdrif en Jakobskruiskruid. De laatste plant is giftig voor paarden, de merries leren hun veulens er niet van te eten.

Nu mogen ze zelf nog vijf andere bladeren zoeken. Dat is niet moeilijk. In een mum van tijd vinden ze er veel meer dan vijf o.a de gulden roede die overal uit de grond schiet. Over een tijdje zie je haar goudgele pracht. Bram noemt ook hiervan alle namen. De kinderen moeten proberen twee plantennamen te onthouden en dat lukt heel aardig.

Na het oefenen met de ogen zijn nu de oren aan de beurt. We staan in een kring met het gezicht naar de buitenkant. We luisteren met onze ogen dicht naar de verschillende vogelgeluiden. Als je een vogel hoort zingen, wijs je met je hand in de richting waar het geluid vandaan komt. Wat wordt er mooi stil geluisterd naar de muziek van de natuur. De tjiftjaf hoor je overal bovenuit en ook de merel, de kneu, de graspieper en de fitis met zijn bijzondere lied. Ook de fazant laat nog even zijn schorre stem horen.

Tjiftjaf

Kneu

We lopen verder naar de nevengeul. Aan de aangespoelde takken kun je goed zien tot hoe ver het water is gekomen. We willen eigenlijk ook wel weten hoe hoog het dan gestaan heeft. Daarvoor hebben we alle kinderen nodig. Op de foto's kun je zien hoe we dat aangepakt hebben.

We komen uit bij 1.65 m hoger dan het normale waterpeil. Nog even wat stokken in het water gooien, het water inlopen tot het net niet in je laarzen komt en weer door. In de verte zien we een groepje paarden staan. Als we dichterbij komen zien we dat er een veulentje bij staat. Kitty zegt dat het drie weken oud is. Wat aandoenlijk toch altijd, zo'n jong onschuldig dier. Onder het lopen in het bosje worden er witte dovenetels geplukt. De nectar in de bloemen lokt niet alleen insecten maar ook kinderen. Die zuigen erop in de hoop iets zoets te proeven, mmm! We zien hier ook een vlinder, de dagpauwoog. En later nog een andere, de kleine vos.

En dan is natuurlijk de vraag: hoe wordt een vlinder een vlinder? En dat weten ze allemaal; eitje, rups, cocon en vlinder. Kunnen we mooi rupsentikkertje doen. De rups (tikker) moet zoveel mogelijk blaadjes eten. De kinderen die getikt zijn houden de tikker vast en zo eten ze samen de andere blaadjes.

Maartje ontdekt onderweg nog bijzondere paddenstoeltjes. Wat een mooie vondst deze dofpaarse wolschijfjes!

Als we bij de Waal komen moet er even met stenen geketst worden. Bunkers zijn altijd onweerstaanbaar voor kinderen. Fijn dat die hier zijn. De kinderen willen er allemaal in en vinden een halfvergane haas en een rat. Nu nog er bovenop klimmen, ook leuk.

Wat gaat de tijd snel als er zoveel te beleven valt. We gaan weer terug naar het hek waar de ouders staan te wachten.

We hebben een fijne en rustige tocht gehad met kinderen die veel aandacht hadden voor alles wat we tegenkwamen.

Annelie

grasmus

merel

